

Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E

17 iulie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Anatolie Țurcan,

Judecători – Victor Boico, Liliana Catan,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 ianuarie 2018, declarat de către avocatul Bîrcă Ludmila în numele inculpatului

Ivanov Vladislav XXX, născut la
XXX, originar și domiciliat în
XXX.

Termenul examinării cauzei:

1. Prima instanță: 07.07.2015 – 04.03.2016;
2. Instanța de apel: 24.05.2016 – 23.09.2016;
13.12.2017 – 24.01.2018;
3. Instanța de recurs: 09.06.2017 – 31.10.2017;
08.02.2019 – 17.07.2019.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătorei Botanica, mun. Chișinău din 04 martie 2016, Ivanov Vladislav a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.151 alin.(1) Cod penal la 5 ani închisoare, cu executarea pedepse în penitenciar de tip semiînchis.

În temeiul art.90 Cod penal, s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei pe o perioadă de probațiune de 5 ani.

A fost dispusă încasarea din contul lui Ivanov Vladislav în beneficiul statului a cheltuielilor judiciare în mărime de 3188 lei și liberarea de la plata cheltuielilor judiciare în mărime de 3612 lei pentru internarea acestuia în Spitalul Clinic de Psihiatrie, pe un termen de 28 de zile.

2. Prima instanță a constatat că Ivanov Vladislav, la data de 23 aprilie 2015, ora 18:00, se afla împreună cu fiul său Ivanov Maxim, mama Ivanova Dina, prietenul și concubina lui Ivanov Maxim, Chiperi Alexandru și Țepordei Natalia în apartamentul amplasat pe XXX.

Țepordei Natalia era la bucătărie, iar Ivanov Vladislav, Ivanov Maxim, Ivanova Dina și Chiperi Alexandru în cameră și se pregăteau să ia cina. Ivanov Maxim a adus o sticlă de vin.

Între timp, Ivanov Maxim i-a spus de două ori tatălui său Ivanov Vladislav să meargă la baie să-și spele mâinele, însă acesta a refuzat. Atunci, Ivanov Maxim a luat sticla de vin și s-a îndreptat din cameră spre bucătărie.

În timp ce Ivanov Maxim se îndrepta cu sticla de vin spre bucătărie, l-a strâns de gât pe tatăl său Ivanov Vladislav, între aceștia iscatându-se un conflict.

Ivanov Vladislav și Ivanov Maxim au ieșit din cameră în coridorul care ducea

spre bucătărie, unde au început să se îmbrâncească. După ei a ieșit și Chiperi Alexandru. Inculpatul l-a apucat pe Ivanov Maxim de maiou în regiunea pieptului și ambii au intrat înapoi în cameră împingându-l pe pat unde, la acel moment, se afla Ivanova Dina, continuând să se întindă, inculpatul lovindu-l pe Ivanov Maxim peste față.

În timp ce partea vătămată și inculpatul se aflau în cameră, pe pat, în poziție culcată și se băteau, ultimul a scos din buzunar cuțitul, cauzându-i lui Ivanov Maxim o plagă tăiat-înțepată a peretelui abdominal anterior și o plagă penetrantă cu lezarea transfixantă a intestinului subțire în regiunea abdominală lateral pe stânga.

3. Împotriva sentinței au declarat apeluri:

- la data de 18 martie 2016 - procurorul, solicitând casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatul să fie recunoscut vinovat și condamnat în baza art.27, 145 alin.(1) Cod penal la 10 ani închisoare, invocând că instanța neîntemeiat a recalificat acțiunile inculpatului în baza art.151 alin.(1) Cod penal, pe motiv că acuzația nu a prezentat probe incontestabile care ar demonstra faptul existenței în acțiunile inculpatului a elementelor infracțiunii prevăzute de art.27, 145 alin. (1) Cod penal, și anume latura obiectivă și latura subiectivă; - instanța a apreciat superficial declarațiile părții vătămate și eronat a conchis că în speță nu s-a constatat existența unei intenții directe a lui Ivanov Vladislav de a-l lipsi de viață pe fiul său Ivanov Maxim;

- la data de 16 martie 2016 – inculpatul, solicitând admiterea apelului, casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care cheltuielile de judecată pentru efectuarea expertizei psihiatrico-legală în staționar și ambulatoriu să fie trecute în contul statului, invocând că are o situație financiară grea, că este pensionar și primește o pensie de 602 lei.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău 23 septembrie 2016, apelurile declarate de către procuror și inculpat au fost respinse ca nefondate.

5. La data de 27 octombrie 2016, procurorul a declarat recurs ordinar împotriva deciziei instanței de apel, solicitând casarea acesteia și dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel în alt complet de judecată, invocând temeiurile din art.427 alin.(1) pct.6), 12) Cod de procedură penală - că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția; - instanța a apreciat arbitrar probele și circumstanțele cauzei; - faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită; - instanța, recalificând fapta inculpatului în prevederile art.151 alin.(1) Cod penal, urma să-și expună punctul de vedere asupra fiecărei probe.

6. Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 31 octombrie 2017, recursul declarat de către procuror a fost admis, casată decizia instanței de apel și dispusă rejudecarea cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În motivarea hotărârii, instanța de recurs a reținut că, instanța de apel a ignorat probele decisive, precum cele ale părții vătămate date în prima instanță și ale martorului Chiperi Alexandru, precum și raportul de expertiză medico-legală nr.1224/D din 05.06.2015, pripit indicând în decizie că, în speță nu a fost constatată intenția directă a lui Ivanov Vladislav în săvârșirea tentativei de omor.

Totodată, instanța de recurs a conchis că, instanțele de fond incorect au reținut că, circumstanțele săvârșirii infracțiunii nu confirmă intenția inculpatului de a o omorî pe partea vătămată. De asemenea, instanțele nu au apreciat nici comportamentul inculpatului după săvârșirea infracțiunii, care aplicând loviturile cu cuțitul, a părăsit

locul faptei fără să-i acorde părții vătămate ajutorul necesar sau să vadă cel puțin care este starea acesteia.

Astfel, instanța de recurs a conchis că, concluziile instanței de apel privind menținerea sentinței primei instanțe sunt pripite, iar decizia nu este motivată suficient, fiind ignorate probele decisive, având în vedere, inclusiv faptul că procurorul a făcut referire la aceste probe în cererea de apel.

7. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 ianuarie 2018, apelurile declarate de către procuror și inculpat au fost admise, casată sentința, inclusiv din oficiu, în baza art.409 alin.(2) Cod de procedură penală și pronunță o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Ivanov Vladislav a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.27, 145 alin.(1) Cod penal la 10 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis. A fost dispusă încasarea din contul lui Ivanov Vladislav în beneficiul statului a cheltuielilor judiciare în mărime de 7177 lei.

În motivarea soluției, instanța de apel a constatat că Ivanov Vladislav, la data de 23 aprilie 2015, ora 18:00, aflându-se în apartamentul nr.XXX, amplasat pe bd. XXX, având intenția omorului intenționat al cet. Ivanov Maxim, fără vreun motiv, i-a aplicat acestuia două lovituri penetrante cu un cuțit în regiunea abdominală, însă din cauze independente de voința făptuitorului, fapta nu și-a produs efectul, deoarece au fost întrerupte de alte persoane care se aflau în apropierea locului comiterii infracțiunii.

Conform raportului de expertiză medico-legală nr.1224/D din 05.06.2015 lui Ivanov Maxim i-au fost cauzate vătămări corporale grave, manifestate prin plagă tăiat-înțepată a peretelui abdominal anterior, plagă penetrantă cu lezarea transfixantă a intestinului subțire în regiunea abdominală lateral pe stânga, care puteau fi produse prin acțiunea traumatică a unui obiect tăietor-înțepător, posibil în timpul și circumstanțele indicate.

Consecvent, instanța de apel a indicat că vinovăția inculpatului de comiterea infracțiunii prevăzute de art.27, 145 alin.(1) Cod penal se confirmă prin următoarele probe:

- declarațiile părții vătămate, potrivit cărora, la data de 23.04.2015, în jurul orelor 16:00, a venit acasă de la serviciu împreună cu un cunoscut de-al său Alexandru. Venind acasă acesta s-a așezat la masă ca să mănânce. Mai târziu a venit și tatăl său Ivanov Vladislav, care li s-a alăturat. Având în vedere că tatăl său era cu mâinile murdare, i-a făcut observație și i-a spus să meargă să și le spele. Auzind acestea, tatăl său a început să-l numească cu cuvinte necenzurate, iar ulterior a luat cuțitul din buzunar și pe neașteptate l-a lovit de două ori în regiunea abdomenului. Acesta a vrut să-l mai lovească cu cuțitul, dar Alexandru l-a apucat și l-a dat într-o parte. După cele întâmplate tatăl său a ieșit din apartament, iar el a început să sângereze. Ce a fost ulterior nu ține minte, deoarece și-a pierdut cunoștința, revenindu-și abia la spitalul de urgență. De asemenea, a menționat că, în momentul când acesta a fost lovit cu cuțitul, în cameră se mai aflau bunica sa Ivanova Dina, Alexandru, precum și concubina sa Sîrbu (Țepordei) Natalia, care în momentul conflictului se afla la bucătărie. (f.d. 207, vol. I)

- declarațiile martorului Chiperi Alexandru, potrivit cărora, la data de 23.04.2015 în jurul orelor 15:00, el a fost invitat de către Ivanov Maxim la el în ospete. Astfel, în jurul orei 15:30, au ajuns la domiciliul lui Ivanov Maxim unde mai era bunica acestuia Ivanova Dina și concubina Sîrbu Natalia, care era la bucătărie și

pregătea mâncarea. Mai târziu s-au așezat la masă, în scurt timp venind și Ivanov Vladislav - tatăl lui Ivanov Maxim, care era în stare de ebrietate, fiind și murdar, deoarece obișnuiește să scoțoască prin gunoaie. Atunci Maxim i-a spus tatălui său să meargă să-și spele mâinele, la ce acesta a reacționat foarte negativ, bând un pahar cu vin. Maxim și-a repetat cererea, Ivanov Vladislav înfuriindu-se. Când Maxim ieșea din camera, inculpatul l-a ajuns din urmă și a început să-l lovească peste cap și să-l tragă de haine. Când a mers să-i despartă a observat că Maxim este însângerat în regiunea de sub coasta din stânga și striga să i-a cuțitul de la Vladislav, care tot încerca să-l lovească. A luat cu forța din mâna inculpatului cuțitul și l-a pus la el în buzunar, despărțindu-i. Inculpatul a ieșit din casă. Dacă nu intervenea, Ivanov Vladislav avea să-i mai aplice lui Maxim lovituri cu cuțitul, deoarece era foarte agresiv. (f.d. 206, vol. I)

- declarațiile martorului Ivanova Dina – mama inculpatului și bunica părții vătămate, potrivit cărora, la data de 23.04.2015, în jurul orei 15:00, a venit nepotul ei Maxim, împreună cu un prieten de-al său Alexandru, care au adus o sticlă de vin și au consumat din ea cât Natalia pregătea mâncarea. Mai târziu, în camera în care erau aceștia a intrat Vladislav. Maxim i-a făcut observație să meargă să-și spele mâinele, la ce Vladislav a reacționat negativ. Maxim l-a apucat ușor de gât, între ei iscându-se o bătaie. Ei se aflau la ușă și ea nu a văzut toată bătaia, însă când au căzut pe pat, ea a observat că pe lenjeria de pat era sânge. Observând cuțitul în mâinele lui Vladislav i-a strigat lui Alexandru să-l i-a. După ce Alexandru a luat cuțitul, Maxim a mers la baie, iar Vladislav a fugit la soția sa la „Jumbo”. (f.d. 208, vol. I)

- declarațiile martorului Țepordei Natalia – concubina părții vătămate, potrivit cărora la data de 23.04.2015, se afla la domiciliul concubinului său Ivanov Maxim. În jurul orei 15:30, acesta a venit acasă de la muncă cu prietenul său Alexandru. Ea a început să gătească mâncarea. Ei erau în cameră. A precizat că ambii erau în stare de ebrietate. Mai târziu a venit și tatăl lui Maxim, Ivanov Vladislav, care la fel era în stare de ebrietate. Ulterior a auzit gălăgie în cameră, însă nu a ieșit din bucătărie, deoarece anterior au mai avut loc conflicte între tată și fiu, iar ea ieșea vinovată. Mai mult, chiar fiind agresată de către Ivanov Vladislav. Când a ieșit pe coridor a văzut că Ivanov Maxim era în baie însângerat. Imediat a intrat în camera unde a avut loc conflictul și a văzut patul însângerat, dându-și seama că Maxim a fost înjunghiat de tatăl său, care la acel moment deja nu mai era acasă. (f.d. 205, vol. I)

și actele cauzei:

- procesul-verbal de cercetare la fața locului din 23.04.2015, efectuată în apartamentul nr.XXX, amplasat pe XXX, de unde au fost ridicate: un cuțit, un cearșaf de culoare albă, pe care este o pată de culoare brună roșietică. (f.d. 12-14, vol. I)

- raportul de expertiză biologică nr.354 din 15.05.2015, potrivit căruia în spălăturile de pe cuțitul prezentat la examinare a fost găsit sânge de origine umană. La determinarea apartenenței de grup în petele examinate de pe cuțit s-au stabilit antigenii „A” și „H”. Deci, conform rezultatelor primare sângele în microobiectele examinate de pe cuțit, au putut proveni de la o persoană cu grupa sanguină A-beta (II), antigenul asociat „H”, ce nu exclude proveniența acestui sânge de la cet. Ivanov Maxim. În fragmentele din petele de culoare cafenie, de pe cearșaf, prezentat la examinare, a fost găsit sânge de origine umană. La determinarea apartenenței de grup, în petele examinate au fost stabiliți antigenii „A” și „H”, și aglutina beta. Deci, sângele în microobiectele examinate de pe cearșaf a putut proveni de la orice persoană cu grupa sanguină „A” - beta (II), antigenul asociat „H”, ce nu exclude proveniența acestui

sânge de la cet. Ivanov Maxim. (f.d. 28-30, vol. I)

- raportul de expertiză medico-legală nr.1224/D din 05.06.2015, potrivit căruia lui Ivanov Maxim i-au fost cauzate vătămări corporale grave, manifestate prin: plagă tăiat-înțepată a peretelui abdominal anterior, plagă penetrantă cu lezarea transfixantă a intestinului subțire în regiunea abdominală lateral pe stânga, care puteau fi produse prin acțiunea traumatică a unui obiect tăietor-înțepător, posibil în timpul și circumstanțele indicate. Producerea leziunilor în rezultatul căderii din poziție verticală se exclude. (f.d. 37-38, vol. I)

- raportul de expertiză psihiatrico-psihologică nr.2s-2016 din 12.01.2016, potrivit căruia Ivanov Vladislav nu suferă de maladii psihice cronice și prezintă dg: „Tulburare organiză de personalitate în epilepsie. În perioada săvârșirii infracțiunii ce i se impută, tulburări psihice temporare nu a manifestat, se afla în stare de ebrietate simplă, fără simptomatologie psihotică, avea capacitatea de prevedere și deliberare a acțiunilor sale păstrată și în privința infracțiunii incriminate. Urmează a fi recunoscut responsabil. În caz de condamnare la privațiune de libertate, în condiții de detenție necesită supravegherea neurologului penitenciarului, este contraindicată munca cu aflare la înălțime, în apropierea bazinelor de apă, focului, mecanismelor în mișcare și aparatelor electrice cu tensiune periculoasă pentru viață. (f.d. 193-195, vol. I)

Respectiv, instanța de apel a conchis că, contrar celor constate de prima instanță, probele enumerate supra dovedesc cu certitudine vinovăția lui Ivanov Vladislav de comiterea infracțiunii prevăzute de art.27, 145 alin.(1) Cod penal - tentativa de omor a unei persoane, infracțiune care, din cauze independente de voința făptuitorului, nu și-a produs efectul.

Instanța de apel a precizat că latura subiectivă a infracțiunii prevăzute de art.151 alin.(1) Cod penal, în baza căruia au fost încadrate acțiunile inculpatului de către prima instanță, se realizează atât prin intenție directă cât și indirectă, pe când tentativa de omor este posibilă numai cu intenție directă, adică atunci când acțiunile vinovatului demonstau despre aceea că el a prevăzut survenirea morții, dorea aceasta, dar sfârșitul letal nu a survenit din cauza circumstanțelor ce nu depind de voința lui.

De asemenea, în cauza penală deferită judecății, nu a fost probat faptul că, inculpatul ar fi renunțat de bunăvoie la săvârșirea infracțiunii de omor, astfel ca fapta acestuia să poată fi încadrată în art.151 alin.(1) Cod penal, or, inculpatul i-a aplicat părții vătămate lovituri cu cuțitul în zona abdominală, fiind conștient că pune în pericol viața părții vătămate, a prevăzut că această faptă poate duce la moartea părții vătămate și în mod conștient o admitea.

În context, instanța de apel a apreciat critic declarațiile inculpatului, potrivit cărora a avut intenția doar de a-l speria pe Ivanov Maxim, acestea fiind spuse în exclusivitate în scopul eschivării de la răspundere penală, fiind în contradicție cu ansamblul de probe administrate de către organul de urmărire penală.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de apel, ținând cont de prevederile art.61, 75 Cod penal, de gravitatea infracțiunii săvârșite, care face parte din categoria celor deosebit de grave, de persoana inculpatului, care nu și-a recunoscut vina, că circumstanțe atenuante sau agravante nu au fost stabilite, precum și de influența pedepsei asupra corijării și reeducării lui Vladislav Ivanov a considerat că acestuia urmează să-i fie aplicată o pedeapsă sub formă de 10 ani închisoare, cu executarea ei în penitenciar de tip închis, această măsură de pedeapsă fiind una echitabilă.

Complementar, instanța de apel a reținut raportul de expertiză psihiatrico-psihologică nr.2s-2016 din 12.01.2016, potrivit căruia, în cazul condamnării inculpatului la privațiune de libertate, în condiții de detenție, acesta va necesita supravegherea neurologului penitenciarului, precum și că este contraindicată munca cu aflare la înălțime, în apropierea bazinelor de apă, focului, mecanismelor în mișcare și aparatelor electrice cu tensiune periculoasă pentru viață.

Cu referire la cheltuielile judiciare, examinând cauza în această parte, prin prisma prevederilor art.409 alin.(2) Cod de procedură penală, instanța de apel, în temeiul art.277 și 229 Cod de procedură penală, a conchis că solicitarea procurorului privind încasare din contul inculpatului în beneficiul statului a cheltuielilor judiciare în mărime de 7177 lei nu este întemeiată, aceasta urmând a fi respinsă, iar cheltuielile judiciare propriu-zise, trecute în contul statului, fiind cheltuieli suportate în cadrul urmării penale în vederea demonstrării vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate.

8. La data de 17 martie 2018, împotriva deciziei instanței de apel a declarat recurs ordinar avocatul Bîrcă Ludmila în numele inculpatului care, indicând temeiurile prevăzute de art.427 alin.(1) pct.6, 8), 10) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia și menținerea sentinței, pe motiv că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția; - nu au fost întrunite elementele infracțiunii; - instanța a apreciat arbitrar probele și circumstanțele cauzei și eronat a recalificat acțiunile inculpatului în prevederile art.27, 145 alin.(1) Cod penal; - la dosar nu sunt probe care să demonstreze intenția directă a inculpatului de a comite infracțiunea de omor; - instanța nu a dat deplină eficiență prevederilor art.52 și 113 Cod de procedură penală; - s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale; - instanța nu a dat deplină eficiență prevederilor art.61, 75, 90 Cod penal și i-a stabilit inculpatului o pedeapsă prea aspră; - instanța nu a ținut cont că, Ivanov Vladislav este la prima abatere de acest fel, anterior nu a fost condamnat, se caracterizează pozitiv, se căiește sincer pentru fapta comisă, conștientizând gravitatea faptei, nu prezintă pericol social, corectarea acestuia fiind posibilă și fără a fi lipsit de libertate; - partea vătămată nu are pretenții de ordin material și moral față de inculpat.

9. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, ținând cont de opinia procurorului expusă în referință, prin care se solicită declararea inadmisibilității recursului ordinar, Colegiul penal decide asupra inadmisibilității acestuia din următoarele considerente.

Potrivit art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanța de fond ori de apel.

Potrivit art.414 alin.(1) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

În susținerea recursului, recurentul invocă temeiurile prevăzute de art.427 alin.(1) pct.6), 8), 10) Cod de procedură penală, care stipulează că, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, când nu au fost întrunite elementele infracțiunii, sau când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Astfel, analizând aceste temeuri în raport cu motivele invocate în recursul declarat, Colegiul penal constată că nici unul dintre acestea nu și-a găsit confirmare.

După cum rezultă din conținutul recursului, autorul acestuia nu este de acord cu condamnarea inculpatului, considerând că lipsesc probe care ar confirma vinovăția acestuia în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.27, 145 alin.(1) Cod penal, solicitând să fie achitat.

La acest capitol, Colegiul penal menționează că, sub aspectul situației de „neîntrunire a elementelor infracțiunii”, se înțeleg acele cazuri când s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acesteia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective (persoana nu este subiect al acestei infracțiuni, lipsește latura obiectivă sau subiectivă, sau legătura causală dintre acestea).

Colegiul constată că instanța de apel, contrar celor invocate de către recurent, a examinat complet și obiectiv probele administrate la dosar, în conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală, verificându-le sub aspectul pertinentei și concludenței, fapt ce face ca concluzia despre vinovăția lui Ivanov Vladislav în comiterea infracțiunii prevăzute de art.27, 145 alin.(1) Cod penal, să fie justă și întemeiată, fiind întrunite toate elementele constitutive ale acestei infracțiuni.

Complementar, Colegiul penal constată că, recurentul își întemeiază recursul în principal pe aprecierea probelor și circumstanțelor cauzei.

În acest sens, instanța de recurs menționează că, solicitările recurentului bazate pe astfel de argumente nu constituie temei pentru reexaminarea cazului. Or, modul de apreciere a probelor și circumstanțelor cauzei, nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, aprecierea probelor fiind obiectul examinării cauzei în fapt și în drept fie în prima instanță, fie în instanța de apel, iar dezacordul unei părți în acest sens, nu echivalează cu o eroare ce ar da temei de casare a unei hotărâri legale și întemeiate.

Având în vedere cele expuse, instanța de recurs își însușește în întregime alegațiile instanței de apel, redate succint la pct.4 al prezentei decizii și consideră că o expunere repetată asupra lor este inutilă, fapt ce este în deplină concordanță cu jurisprudența și practica Curții Europene pentru Drepturile Omului, care în cauza *Albert vs România din 16.02.2010*, în pct.37 al *Hotărârii* a statuat că, dacă art.6 § 1 din Convenția EDO obligă instanțele să își motiveze deciziile, acesta nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (*Van de Hurk vs Țările de Jos, 19.04.1994*). Cu toate acestea, noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă care nu și-a motivat decizia, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară fie prin alt mod, să fi examinat totuși în mod real chestiunile esențiale supuse atenției sale și să nu se fi mulțumit să confirme pur și simplu concluziile unei instanțe inferioare (*Helle vs Finlanda, 19.12.1997*).

Cu referire la pedeapsa aplicată inculpatului, Colegiul penal conchide că instanța de apel a dat deplină eficiență prevederilor art.61, 75 Cod penal, ținând cont de criteriile generale de individualizare a pedepsei, de gravitatea infracțiunii săvârșite, care face parte din categoria celor deosebit de grave, de persoana inculpatului, că nu și-a recunoscut vina, că circumstanțe atenuante sau agravante nu au fost stabilite, precum și de influența pedepsei asupra corijării și reeducării lui Vladislav Ivanov și corect a considerat că, acestuia urmează să-i fie aplicată o pedeapsă sub formă de 10 ani închisoare, cu executarea ei în penitenciar de tip închis, această măsură și formă de pedeapsă, în opinia instanței de recurs, fiind una corectă, echitabilă și în limitele

pedepsei penale prevăzute de norma în baza căreia inculpatul a fost condamnat, la stabilirea ei, avându-se în vedere toate circumstanțele obiective și subiective ale cauzei penale.

Colegiul penal reține că recurentul a invocat în recurs, precum că, la stabilirea pedepsei, instanța de apel nu a ținut cont de circumstanțele cauzei, enumerate la pct.5 al prezentei decizii, și eronat a dispus executarea reală a pedepsei penale aplicate, și precizează că, legiuitorul acordă dreptul instanței, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, de a decide de la caz la caz, posibilitatea aplicării pedepsei vinovatului cu suspendarea condiționată a executării ei și nicidecum nu o obligă în acest sens.

În speță, rezultă că instanța de apel, reieșind din circumstanțele sus menționate, a considerat rațional ca inculpatul să execute real pedeapsa stabilită, motivându-și soluția adoptată, indicând din care motive a ajuns la concluzia potrivit căreia, corijarea și reeducarea acestuia este posibilă doar cu aplicarea pedepsei închisorii reale.

Complementar, Colegiul penal precizează că, circumstanțele cauzei precum: - că Ivanov Vladislav este la prima abatere de acest fel, - că anterior nu a fost condamnat penal, - că se caracterizează pozitiv, - că se căiește sincer pentru fapta comisă, conștientizând gravitatea faptei, - că nu prezintă pericol social și că corectarea acestuia este posibilă și fără a fi lipsit de libertate, - că partea vătămată nu are pretenții de ordin material și moral față de inculpat, nu au ponderabilitate pentru suspendarea condiționată a executării pedepsei penale, or, instanța de recurs reiterează că, legiuitorul *acordă dreptul instanței*, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, de a decide de la caz la caz, posibilitatea aplicării pedepsei vinovatului cu suspendarea condiționată a executării ei și *nicidecum nu o obligă în acest sens*.

Colegiul penal consideră că, poziția instanței de apel în partea stabilirii pedepsei penale este una corectă, în conformitate cu legea penală, care este bine argumentată, clară și care nu necesită a fi completată sau expusă repetat, or, instanța de recurs își însușește în totalitate alegațiile instanței de apel la acest capitol.

Consecvent, argumentul recurentului, precum că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, este unul pur declarativ, decizia instanței de apel integrând fondul apelurilor și temeiurile de fapt și de drept care au dus la admiterea lor din alte motive, precum și motivele adoptării soluției, ceea ce se încadrează în prevederile art.417 Cod de procedură penală și, prin urmare, decizia instanței de apel este bine argumentată, motivată și în concordanță cu prevederile art.394 Cod de procedură penală.

Respectiv, analizând materialele cauzei și hotărârea instanței de apel atacată, Colegiul penal nu constată vreo eroare de drept gravă ce ar afecta legalitatea hotărârii judecătorești contestate.

Potrivit art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

În baza celor expuse, Colegiul penal conchide că temeiurile invocate de către recurent nu sunt aplicabile din punct de vedere al prezenței erorilor de drept, care ar da temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării hotărârii contestate și, potrivit legii, se dispune inadmisibilitatea recursului, ca fiind vădit neîntemeiat.

10. În conformitate cu prevederile art.432 alin.(1)-(2) pct.4) Cod de procedură

penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Bîrcă Ludmila în numele inculpatului Ivanov Vladislav, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 ianuarie 2018, în cauza penală în privința inculpatului Ivanov Vladislav, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată este pronunțată la 15 august 2019.

Președinte

Anatolie Țurcan

Judecători

Victor Boico

Liliana Catan